

Løftede før sveller - nu maler han porcelæn

Noget om en mand med mange talenter, der i 25 år har været lærer ved Rosing-Ræderske Aftenskole og har fantastisk tag på evnesvage

Vi vil gerne præsentere en kraftkarl med mange talenter:

Egon Nielsen, 59 år. Boende Spedalsø 5.

Han er 198½ cm høj og vejer 125 kg - netto.

Hænderne nærmer sig størrelsen på et skovblad. Men vær ikke bange for at give ham hånden. Han skal nok aflevere fingrene igen - omend lidt sammenklemte.

Hænderne spiller også for ham en stor rolle. Han har demonstreret deres styrke, men også deres nænsomhed, alt efter hvilken opgave, han har givet sig i kast med.

Egon Nielsen er det, man rosende kalder en rar fyr. Hans sprog kan yære særdeles blomstrende, men han har sind. Han har lige fejret 25 års jubilæum ved Den Rosing Ræderske Aftenskole — som lærer i porcelænsmaling. Det er den direkte årsag til besøget hos ham. Mere om det senere. Først et tilbageblik. Egon Nielsen har nemlig aldrig haft det kedeligt.

Udbryderkonge smidt i Horsens havn

I hans hjem var der otte børn. Faderen blev blind i en alder af 34 år. Indtil da var han ved landbruget. Der var hårdt brug for penge. Egon Nielsen kom ud at tjene som 8-årig. Årslønnen var 50 kr., et par træsko og et par benklæder. — Det var jeg godt tilfreds med, siger han.

Kræfterne? Det er, siger han, lidt af en familiestykke, men han sørgede selv for at udvikle dem. Han var ikke 13 år, da

han løftede en tønne rug. Det var 100 kilo.

I 25 år var han ansat på svellekogeriet, og der går særlige sagn om hans enorme styrke. Sveller vejer fra 106 til 431 kilo. Dem kunne han løfte. I 1939 deltog han i Fagenes Fest på Horsens Stadion og løb 400 meter med en svelle på skulderen. Det var ikke nogen fjumset lægter i letvægtsklassen, men en stolpe på 239 kilo!

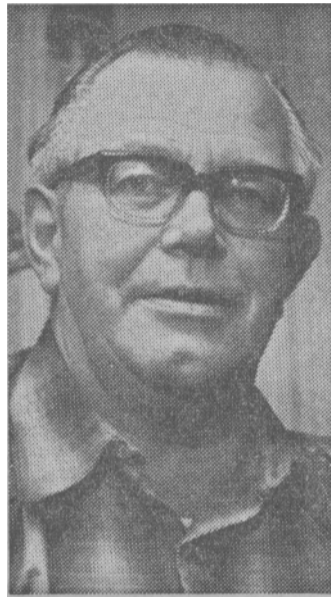
Arbejdet gav ham slidgigt. Derfor får han i dag invalidepension. Maler har han også været - og så noget så spændende som udbryderkonge. I flere år rejste Egon Nielsen med Arhus Tivoli. I den periode blev han kastet i Horsens havn, strammet ind i lænker og „forseglet“ i en tilbundet sæk. På bunden af havnen fik han sig gjort fri og kom op til overfladen igen for at snuppe en mundfuld frisk luft.

Ti elever kom på den kongelige Porcelænsfabrik

Det med porcelænsmaleriet går langt tilbage i tiden. — Jeg har altid været glad for at tegne og male, fortæller han. Jeg begyndte at tage undervisning hos en præstefru, fik senere selv elever, og så i 1947 kom det store spring. Som den første aftenskole i landet tog Rosing Ræderske porcelænsmaling på programmet — med mig som lærer.

Igennem de 25 år har jeg haft rundt regnet 1400 elever. De ti af dem endte på Den kongelige Porcelænsfabrik. Det er jeg stolt af. Men iøvrigt: Enhver kan lære at male porcelæn. Min første elev var en ung pige fra Enner. Hun kom sammen med sin far. Han blev interesseret og begyndte så også selv.

Jeg husker, at den daværende undervisningsminister Flemming Hvidberg stillede forslag om, at hobbybetonede fag skulle fjernes fra aftenskoleloven. Det var

Egon Nielsen - mange talenter

ikke let for ham, for hans kone underviste i fitnesssyning og lampeskærmefremstilling.

Bliver glad og varm om hjertet

I de sidste år har Egon Nielsen undervist evnesvage i porcelænsmaling. Herom siger aftenskolens leder, Ib Carlsen: Jeg gjorde mig mine tanker, om det store menneske også kunne klare den opgave. Det har vist sig, at han har et helt fantastisk tag på disse elever. Da den tilsynsførende for aftensko-leundervisningen sidst var i Horsens, havde hun et specielt ønske om at overvære denne undervisning. Bagefter sagde hun: „Jeg har sjældent set et arbejde blandt evnesvage gå så fint“.

Der er en speciel stemning og tone på dette hold, og eleverne får meget ud af det. Egon Nielsen ofrer sig 100 procent for opgaven. For mig er oplevelsen lige stor, hver gang jeg kikker indenfor. Det er faktisk fantastisk.

En mor til et evnesvagt barn siger: — Undervisningen er så god, at jeg selv gik med på holdet. Egon Nielsen er ualmindelig dygtig til at tage børnene. Hvis han opdager, at en er ved at blive træt af maleriet, siger han: „Gå du bare op og tegn på tavlen eller syng en sang“. Der er ingen form for tvang, men børnene lærer meget. Undervisningen betyder også en aflastning i hjemmene, så det løser problemer.

— Privatundervisningen i mit hjem blev for meget. Derfor var jeg glad for, at det blev flyttet til aftenskolen. Jeg havde bl. a. en privatelev, der flyttede med. I 1947. Da var hun 89 år, min hidtil ældste elev, fortæller Egon Nielsen. Han underviser ikke for pengenes skyld, men fordi det er blevet en del af hans tilværelse. Herregud, han har regnet ud, at han får 13 pct. af det honorar, der tildeles ham.

Blandt hans fineste arbejder er et helt Flora Danicastel. Det kommerkun frem ved

festlige lejligheder. Der er bl. a. udført et utroligt omhyggeligt guldarbejde — og så har han selv brændt det i en elektrisk ovn, han har anskaffet sig. Her laver han også sin keramik, yndede ting, lavet med hænder som, ja, altså næsten som skovblade.

— Man kan nok sige, at de evnesvage er som nat og dag sammenlignet med andre. På en måde. Der kræves vel også større tålmodighed at arbejde med dem, men kan man indstille sig på deres mentalitet, går det fint, understreger Egon Nielsen. Jeg har fået mange venskaber gennem min lærervirksomhed. Jeg har kunnet føle mig træt og udkørt, når jeg gik til aftenskolen, men så snart undervisningen begyndte, følte jeg mig helt afslappet, glad og varm om hjertet.

Min erfaring siger mig, at alle problemer kan løses, selv om det ind imellem kan være svært. Jeg ved, at de evnesvage glæder sig, hvor gang de skal i gang med porcelænsmalingen. Ja, de ville såmænd gerne møde op en time før. Det er inspirerende. Når jeg går rundt mellem dem, kan en sige: „Det gør dårligt for mig i aften, Egon Nielsen“. OK siger jeg så. Gå så over i hjørnet og leg købmand. Senest et kvarter efter er han tilbage, og så glider det.

Til evnesvages forældre vil jeg gerne sige: — Kom og se på børnene, vær med i glæden. Alle er velkomne til at se, hvordan der arbejdes, og de er velkomne til også selv at male med. Mine elever er i alderen 14-30 år.

Egon Nielsen har også undervist i stoftryk og oliemaling. Han maler selv billeder, der smykker væggene i hans hjem. Og han gør mere end det. Han har anskaffet sig en strikkemaskine og laver de fineste huer, halstørklæder, trøjer og bukse- dragter. Med hænder næsten lige så store som skovblade. Forbløffende ...

P. N.